

Nordisk konvention om social trygghet

Sammanfattning

I betänkandet behandlas regeringens proposition 2012/13:31 Nordisk konvention om social trygghet. Konventionen föreslås ersätta 2003 års nordiska konvention om social trygghet. I huvudsak föranleds den nya konventionen av behovet av att förtydliga EU-bestämmelserna inom Norden och anpassa den nordiska samordningen till de nya EU-förordningarna (EG) nr 883/2004 och (EG) nr 987/2009. Ändringar har även gjorts för att hantera problem som kan uppstå för personer som rör sig mellan de nordiska länderna.

Konventionen ska enligt förslaget införlivas i svensk rätt genom en särskild lag som ska träda i kraft den dag regeringen bestämmer.

Propositionen har inte föranlett några motioner.

Utskottet föreslår att riksdagen godkänner konventionen och antar regeringens lagförslag.

Innehållsförteckning

Sammanfattning	1
Utskottets förslag till riksdagsbeslut	3
Redogörelse för ärendet	4
Utskottets överväganden	5
Konventionen	5
<i>Bilaga 1</i>	
Förteckning över behandlade förslag	9
Propositionen	9
<i>Bilaga 2</i>	
Regeringens lagförslag	10

Utskottets förslag till riksdagsbeslut

Konventionen

Riksdagen godkänner den nordiska konventionen om social trygghet av den 12 juni 2012 samt antar regeringens förslag till lag om nordisk konvention om social trygghet och lag om ändring i inkomstskattelagen (1999:1229). Därmed bifaller riksdagen proposition 2012/13:31 punkterna 1–3.

Stockholm den 12 februari 2013

På socialförsäkringsutskottets vägnar

Gunnar Axén

Följande ledamöter har deltagit i beslutet: Gunnar Axén (M), Tomas Eneroth (S), Mikael Cederbratt (M), Lars-Arne Staxäng (M), Eva-Lena Jansson (S), Finn Bengtsson (M), Kurt Kvarnström (S), Shadiye Heydari (S), Jasenko Omanovic (S), Gunilla Nordgren (M), Emma Henriksson (KD), David Lång (SD), Wiwi-Anne Johansson (V), Annelie Karlsson (S), Emma Carlsson Löfdahl (FP), Maria Ferm (MP) och Johan Hedin (C).

Redogörelse för ärendet

Den nordiska socialförsäkringsgruppen beslutade hösten 2008 att tillsätta en arbetsgrupp för att se över den nordiska konventionen om social trygghet av den 18 augusti 2003 för att anpassa den till den nya EU-förordningen (EG) nr 883/2004 om samordning av de sociala trygghetssystemen (förordningen). År 2009 beslutades om en tillhörande förordning med tillämpningsbestämmelser, förordning (EG) nr 987/2009 (tillämpningsförordningen). De båda förordningarna tillämpas inom EU fr.o.m. den 1 maj 2010. Eftersom den gällande nordiska konventionen om social trygghet bygger på rådets förordning (EEG) nr 1408/71 och tillämpningsförordningen till denna, (EEG) nr 574/72, har det blivit nödvändigt att anpassa den nordiska konventionen till de båda nya förordningarna. I översynen skulle möjliga lösningar på gränshinder inom den sociala trygghetens område ingå.

Arbetsgruppens förslag utgjorde underlag till förhandlingarna om en ny nordisk konvention om social trygghet. Representanter för regeringarna i Danmark, Finland, Island, Norge och Sverige har deltagit i förhandlingarna. I arbetet har även representanter för Färöarna och Grönland medverkat.

Konventionen undertecknades den 12 juni 2012.

Regeringens förslag till riksdagsbeslut finns i bilaga 1 och regeringens lagförslag och konventionen i bilaga 2.

Under ärendets beredning har representanter för socialdepartementet informerat om vissa artiklar i konventionen.

Utskottets överväganden

Konventionen

Utskottets förslag i korthet

Riksdagen godkänner den nordiska konventionen om social trygghet av den 12 juni 2012 samt bifaller regeringens förslag till lag om nordisk konvention om social trygghet och lag om ändring i inkomstskattelagen.

Propositionen

Den nya nordiska konventionen (konventionen) överensstämmer i många delar med 2003 års konvention. De ändringar som har gjorts är framför allt nödvändiga anpassningar till förordning (EG) nr 883/2004 och dess tillämpningsförfordning. Ändringar har även gjorts för att förtydliga EU-bestämmelserna inom Norden och för att hantera problem som kan uppstå för personer som rör sig mellan de nordiska länderna. Konventionen innehåller därtill kompletterande bestämmelser i förhållande till förordningen och de finansiella mellanhavandena mellan länderna i fråga om sjukvård och vissa arbetslöshetsförmåner.

Enligt artikel 2 är konventionen tillämplig på all lagstiftning som omfattas av förordningens sakområden. Om förordningens sakliga tillämpningsområde förändras följer konventionen automatiskt med utan att några särskilda ändringar i konventionen behöver göras varje gång.

I artikel 3 anges att konventionen gäller för personer som omfattas av förordningens personkrets och som är eller har varit omfattade av lagstiftningen i ett nordiskt land. I förordningens personkrets ingår numera även icke förvärvsaktiva personer. Konventionen gäller också för alla personer som, utan att förordningen gäller för dem, är eller har varit omfattade av lagstiftningen om social trygghet i ett nordiskt land eller som kan härleda rättigheter från personer som är eller har varit försäkrade i ett sådant land. För Danmark gäller särskilda undantag. Förordningens bestämmelser om familjeförmåner och om arbetslösa personer som reser till en annan medlemsstat samt artikel 8 i konventionen om grundpension ska för dansk del enbart gälla för nordiska medborgare.

Artikel 4 anges i propositionen vara den mest centrala artikeln i hela konventionen. I denna slås fast att reglerna i förordningen och tillämpningsförfordningen generellt ska tillämpas på alla personer som är försäkrade och bosatta i Norden och som inte direkt omfattas av förordningen. Grupper som artikeln i huvudsak kommer att tillämpas på är medborgare i tredjeland med vissa undantag för Danmark enligt artikel 3.

I förordningen definieras begreppet bosättning som ”stadigvarande bosättning”, vilket i praktiken hänvisar till bosättning enligt nationell lagstiftning. I tillämpningsförordningen finns riktlinjer för hur en persons bosättning ska fastställas om två eller flera länders institutioner är oense. Syftet med artikel 5 i konventionen är att åstadkomma ett gemensamt begrepp för bosättning inom Norden som kan tillämpas när de nationella reglerna inte leder till att ett definitivt bostättningsland kan fastställas för en person. Artikeln innebär att då det uppstår konflikt om lagvalet mellan institutioner i olika nordiska länder ska en person anses vara bosatt i det land där personen är folkbokförd. I den nordiska överenskommelsen om folkbokföring som Danmark, Finland, Island, Norge och Sverige har träffat, garanteras att en person i de nordiska länderna alltid är folkbokförd i endast ett land.

Enligt artikel 7 gäller att för en person som är bosatt i ett nordiskt land och har rätt till vårdförmåner där och som under tillfällig vistelse i ett annat nordiskt land får vårdförmåner, svarar vistelselandet för merutgifter för hemresa. Detta gäller merutgifter som uppkommer genom att personen till följd av sitt sjukdomstillstånd måste använda dyrare färdssätt än han eller hon annars skulle ha använt, men omfattar inte personer som får tillåtelse att resa till ett annat nordiskt land för att där få nödvändig behandling.

Genom artikel 8 tillförsäkras en person rätt att få sin intjänade grundpension inom hela EES-området. Den tillämpas på personer som inte redan har rätt till export av grundpension enligt förordningen.

Artikel 10 ger uttryck för den s.k. femårsregeln. Den som tidigare har arbetat i ett nordiskt land, och som inom fem år återvänder dit, har rätt till dagpenningförmåner vid arbetslöshet utan att på nytt ha uppfyllt de krav för rätt till förmåner som gäller enligt förordningen.

I artikel 11 förtydligas bl.a. förordningens bestämmelser om beräkning av tilläggsbelopp och överskjutande belopp för familjeförmåner. Förmåner som är avsedda att kompensera för inkomstbortfall vid föräldraskap, dvs. föräldrapenning, ska inte beaktas vid tillämpning av förordningens regel om innehållande av förmån eller beräkning av tilläggsbelopp.

Av förordningen framgår inte tydligt om beräkningar av tilläggsbelopp och överskjutande belopp ska göras per barn eller per familj. För att undvika oklarheter och oförutsedda resultat för enskilda individer har länderna därför enats om att dessa beräkningar ska ske per barn. Detta motsvarar det beräkningssätt som tillämpas i Sverige.

Artikel 12 syftar till att lösa problem som har identifierats i samband med sjukskrivning och återgång till arbete för personer som bor och arbetar i olika länder inom Norden (gränsångare) genom att förtydliga hur förordningen ska tillämpas i dessa fall.

Enligt artikel 13 ska de behöriga myndigheterna, eller den institution som utses av den behöriga myndigheten, ingå ett administrativt avtal för att säkerställa en enhetlig nordisk tillämpning av konventionen. Reger-

ingen har bemyndigat Försäkringskassan att, efter samråd med Pensionsmyndigheten och Inspektionen för arbetslöshetsförsäkringen, ingå ett sådant avtal.

I artikel 14 anges att myndigheter och institutioner i de berörda staterna ska bistå varandra vid tillämpning av konventionen och vid gränsöverskridande situationer. Vidare anges i artikeln bl.a. att vid gränsöverskridande situationer och särskilt vid lagvalsfrågor ska berörda myndigheter och institutioner i konkreta fall samarbeta i syfte att så långt som möjligt lösa situationen till fördel för den enskilde. Det ska finnas ett förbindelseorgan i varje nordiskt land.

Enligt artikel 15 avstår länderna från återbetalning av utgifter för vårdförmåner och vissa arbetslöshetsförmåner. Undantag görs för planerad vård i ett annat nordiskt land.

Konventionen ska träda i kraft första dagen i tredje månaden efter den månad, då samtliga regeringar har meddelat den danska regeringen att de godkänner konventionen. När konventionen träder i kraft upphör 2003 års konvention att gälla. I samband med sin anslutning ska Färöarnas och Grönlands landsstyrelser ta ställning till om personkretsen i artikel 3.3 samt om de undantag i förordningen beträffande reglerna om grundpension som gäller för Danmark, också ska gälla för dem. Den nya konventionen ska inte medföra minskning av förmånsbelopp som betalas ut vid konventionens ikraftträdande.

Lagen bör träda i kraft den dag regeringen bestämmer för att ikraftträdandet ska kunna sammanfalla med den tidpunkt då konventionen träder i kraft.

Utskottets ställningstagande

Utskottet anser att det är angeläget att Sverige genom konventioner med andra länder reglerar multi- och bilaterala förhållanden på den sociala trygghetens område för att därigenom åstadkomma samordning av de olika regelsystemen. Vidare är det angeläget att den nordiska konventionen anpassas till nu gällande bestämmelser i EU-förordningarna.

När det gäller undantag från konventionen enligt artikel 3 innebär detta att icke nordiska medborgare, som annars skulle ha omfattats av konventionen, inte kommer att göra detta beträffande vissa förmåner. Utskottet är av den principiella uppfattningen att en nordisk konvention på den sociala trygghetens område bör vara så heltäckande som möjlig. Därigenom undviks i motsvarande grad svårigheter och oönskade effekter i tillämpningen. De problem som kan uppkomma genom det danska undantaget blir särskilt kännbara i Öresundsregionen, där många bor på ena sidan av Öresund och arbetar på den andra sidan. Undantaget medför således begränsningar och olika skydd för enskilda människor. Det danska undantaget har sin grund i Danmarks undantag beträffande tredjelandsmedborgare enligt förordningen

och tillämpningsförfordningen. Utskottet anser att undantaget i konventionen får godtas, men att regeringen, av ovan angivna skäl, bör verka för ett borttagande av detsamma.

I det nordiska regeringssamarbetet är frågor om gränshinder en högt prioriterad fråga. Flera delar av konventionen har till syfte att underlätta den administrativa hanteringen av ärenden för personer som rör sig mellan länderna i Norden och undvika uppkomsten av gränshinder. Som regeringen anger i propositionen får dessa delar positiva konsekvenser för den fria rörligheten av personer inom Norden.

Med det anförda tillstyrker utskottet regeringens förslag.

BILAGA 1

Förteckning över behandlade förslag

Propositionen

Proposition 2012/13:31 Nordisk konvention om social trygghet:

1. Riksdagen godkänner den nordiska konventionen om social trygghet av den 12 juni 2012.
2. Riksdagen antar regeringens förslag till lag om nordisk konvention om social trygghet.
3. Riksdagen antar regeringens förslag till lag om ändring i inkomstskattelagen (1999:1229).

BILAGA 2

Regeringens lagförslag

1 Förslag till lag om nordisk konvention om social trygghet

Härigenom föreskrivs följande.

1 § Konventionen om social trygghet mellan Sverige, Danmark, Finland, Island och Norge som har undertecknats i Bergen den 12 juni 2012 ska gälla som lag här i landet. Konventionens innehåll framgår av bilagan till denna lag.

-
1. Denna lag träder i kraft den dag regeringen bestämmer.
 2. Genom lagen upphävs lagen (2004:114) om nordisk konvention om social trygghet. Den upphävda lagen gäller dock fortfarande i förhållande till Färöarna, Grönland och Åland till dess konventionen av den 12 juni 2012 enligt artikel 16.3 träder i kraft.

Nordisk konvention om social trygghet

Regeringarna i Danmark, Finland, Island, Norge och Sverige,
som sedan avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet
(EES-avtalet) trädde i kraft tillämpar de europeiska bestämmelserna om
samordning av reglerna om social trygghet för arbetstagare, egenföreta-
gare och deras familjemedlemmar som flyttar inom gemenskapen även
när det gäller personer som flyttar mellan de nordiska länderna,

som senast den 18 augusti 2003 slutit en nordisk konvention om social
trygghet som komplement till den europeiska förordningen om samord-
ning av reglerna om social trygghet genom vilken de nordiska länderna
förbundit sig att i stor utsträckning inom Norden tillämpa förordningens
bestämmelser även på vissa persongrupper för vilka förordningen inte är
direkt tillämplig, nämligen personer som inte är medborgare i ett EES-
land, eller som inte är eller har varit arbetstagare eller egenföretagare i
förordningens mening,

som önskar ingå en konvention om social trygghet, som bygger på
principerna i förordning (EG) nr 883/2004 och i enlighet med dess
grundläggande idé,

som vill anpassa den nordiska konventionen till förordning (EG) nr
883/2004, som även omfattar personer som inte är eller har varit
anställda eller egenföretagare, till tillämpningsbestämmelserna till denna
förordning (EG) nr 987/2009 och till utvecklingen av de nordiska länder-
nas lagstiftning om social trygghet,

som beaktar att det finns en riksgemenskap mellan Danmark, Färöarna
och Grönland och att Färöarna och Grönland inte är medlemmar i Euro-
peiska unionen eller omfattas av EES-avtalet,

har kommit överens om att sluta en ny nordisk konvention om social
trygghet. Denna konvention kompletterar EU-förordningarna och ger i
vissa fall ytterligare rättigheter för personer som flyttar mellan de nor-
diska länderna.

Konventionen har nedan angiven lydelse:

AVDELNING I ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 1

Definitioner

1. I denna konvention avses med uttrycken

1) ”nordiskt land”

vart och ett av de fördragsslutande länderna samt de självstyrande områ-
dena Färöarna och Grönland, vilka har egen kompetens inom de områden
som konventionen omfattar, och Åland i den mån dessa områden har gett
sitt samtycke till att konventionen ska gälla för dem;

2) ”förordningen”

förordning (EG) nr 883/2004 om samordning av de sociala trygghetssystemen i den lydelse som vid varje tillfälle gäller mellan de nordiska länderna och med de anpassningar som vid varje tidpunkt följer av bilaga VI till avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet av den 2 maj 1992 (EES-avtalet);

3) ”tillämpningsförordningen”

förordning (EG) nr 987/2009 om tillämpningsbestämmelser till förordningen (EG) nr 883/2004 i den lydelse som vid varje tillfälle gäller mellan de nordiska länderna och med de anpassningar som vid varje tidpunkt följer av bilaga VI till avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet av den 2 maj 1992 (EES-avtalet);

4) ”grundpension”

pension baserad på bosättning och tillägg till pension som utges till den som saknar eller har låg arbetspension; jämför bilaga I till det administrativa avtalet till denna konvention där det anges vilka förmåner som anses som grundpension i de olika nordiska länderna.

2. Andra uttryck som förekommer i denna konvention har den innebörd som de har i förordningen, tillämpningsförordningen eller i de nordiska ländernas nationella lagstiftningar.

Artikel 2*Sakområden*

Denna konvention är tillämplig på all lagstiftning som omfattas av förordningens sakområden.

Artikel 3*Personkrets*

1. Denna konvention gäller personer som omfattas av förordningens personkrets och som är eller har varit omfattade av lagstiftningen i ett nordiskt land.

2. Denna konvention gäller vidare följande personer som inte omfattas av förordningens personkrets:

- a) personer som är eller har varit omfattade av lagstiftningen i ett nordiskt land,
- b) familjemedlemmar eller efterlevande som härleder rättigheter från personer som avses under a.

3. För Danmark gäller bestämmelserna i 1 och 2 endast medborgare i ett nordiskt land när det gäller tillämpningen av:

- a) reglerna om familjeförmåner i kapitel 8 i förordningen,
- b) artikel 64 i förordningen om arbetslösa personer som reser till en annan medlemsstat,

c) reglerna om grundpension.

Artikel 4

Utvidgad tillämpning av förordningen

Om inte annat sägs i denna konvention, utvidgas tillämpningen av förordningen och tillämpningsförrordningen till alla personer som omfattas av denna konvention och som är bosatta i ett nordiskt land.

AVDELNING II BESTÄMMELSER OM TILLÄMPLIG LAGSTIFTNING

Artikel 5

Bosatt

En person är bosatt i ett nordiskt land i enlighet med nationell lagstiftning. Vid konflikt om vilken lagstiftning som ska tillämpas på en person, anses personen vara bosatt i det nordiska land där han eller hon är folkbokförd, om inte särskilda skäl föranleder något annat.

Artikel 6

Arbete på kontinentalsockeln

Vid tillämpningen av bestämmelserna i förordningens avdelning II ska även arbete med undersökning och utvinning av naturtillgångar på ett lands kontinentalsockel anses som arbete i det landet.

AVDELNING III SÄRSKILDA BESTÄMMELSER OM RÄTT TILL FÖRMÅNER

KAPITEL I SJUKDOM

Artikel 7

Ersättning för kostnader för hemresa

1. För en person som är bosatt i ett nordiskt land och har rätt till vårdförmåner där och som under tillfällig vistelse i ett annat nordiskt land får vårdförmåner, svarar vistelselandet för de merutgifter för hemresa till bosättningslandet som uppkommer genom att personen till följd av sitt sjukdomstillstånd måste använda dyrare färdssätt än han eller hon annars skulle ha använt.

2. Punkten 1 tillämpas inte på personer som får tillåtelse att resa till ett annat nordiskt land för att där få nödvändig behandling.

KAPITEL 2

FÖRMÅNER VID INVALIDITET, ÅLDERDOM OCH DÖDSFALL

Artikel 8

Grundpension vid bosättning i ett EES-land

En person är, så länge han eller hon är bosatt i ett EES-land, berättigad till grundpension som han eller hon har förvärvat rätt till i ett nordiskt land, på samma villkor som gäller enligt förordningen eller som följer av denna konvention.

Artikel 9

Överenskommelse enligt artikel 54.2 b) i) i förordningen

Är i mer än ett nordiskt land de villkor uppfyllda som gäller för att beräkna pension på grundval även av antagande av försäkrings- eller bosättningsperioder, som skulle ha fullgjorts om pensionsfallet inte hade inträffat, medräknas endast en del av de framtida perioderna vid beräkningen i vart och ett av länderna. Denna del bestäms på grundval av de faktiska försäkrings- eller bosättningsperioder som används vid pensionsberäkningen efter förhållandet mellan den faktiska perioden i landet och den sammanlagda faktiska perioden i länderna.

KAPITEL 3

ARBETSLÖSHETSFÖRMÅNER

Artikel 10

Undantag från visst krav på fullgjorda perioder

Kravet på försäkringsperioder, anställningsperioder eller perioder av verksamhet som egenföretagare enligt förordningens artikel 61.2 gäller inte den som antingen har utfört arbete i sådan utsträckning att han eller hon har omfattats av lagstiftningen om förmåner vid arbetslöshet eller har uppburit sådana förmåner i det nordiska land där ansökan om förmåner görs. Dock ska arbetet ha utförts eller förmåner vid arbetslöshet ha uppburits inom en femårsperiod från dagen för anmälan om arbetslöshet hos den offentliga arbetsförmedlingen och, i förekommande fall, från dagen för ansökan om medlemskap i vederbörande arbetslöshetskassa.

KAPITEL 4 FAMILJEFÖRMÅNER

Artikel 11

Beräkning av tilläggsbelopp och överskjutande belopp

1. Förmåner som är avsedda att kompensera för inkomstbortfall vid föräldraskap ska inte beaktas vid tillämpning av förordningens artikel 68.2 avseende innehållande av förmån eller beräkning av tilläggsbelopp.
2. En myndighet eller institution som i enlighet med artikel 68.2 i förordningen ska hålla inne en förmån och betala ut ett tilläggsbelopp ska göra beräkningen av det samlade beloppet familjeförmåner för varje berört barn för sig och innehålla familjeförmånerna upp till det belopp som föreskrivs i den andra staten samt betala ut tilläggsbeloppet.

KAPITEL 5 REHABILITERING

Artikel 12

Samarbete

1. I gränsöverskridande situationer ska berörda institutioner i den behöriga staten och i bosättningsstaten samarbeta för att ge stöd och aktiva åtgärder till personer i syfte att främja möjligheterna till inträde och återgång i arbete. Institutionen i bosättningsstaten ska, efter samråd med institutionen i den behöriga staten, tillhandahålla sådana insatser som är möjliga inom ramen för landets lagstiftning.
2. Om en insats skulle kunna innebära ändring av försäkringstillhörighet, ska institutionerna så långt som möjligt lösa situationen till fördel för den enskilde.

AVDELNING IV ÖVRIGA BESTÄMMELSER

Artikel 13

Administrativt avtal

De behöriga myndigheterna, eller den institution som utses av den behöriga myndigheten, ska ingå ett administrativt avtal med bestämmelser som är nödvändiga för att säkerställa en enhetlig nordisk tillämpning av denna konvention.

Artikel 14

Administrativt samarbete och förbindelseorgan

1. Vid tillämpning av denna konvention ska myndigheter och institutioner bistå varandra i den utsträckning som behövs.

2. I gränsöverskridande situationer ska berörda myndigheter och institutioner i berörda stater samarbeta för att förbättra administrativa rutiner, bistå varandra samt i konkreta fall samarbeta, särskilt vid lagvalsfrågor, i syfte att så långt som möjligt lösa situationen till fördel för den enskilde.

3. I varje nordiskt land ska det finnas förbindelseorgan som utses av den behöriga myndigheten.

Artikel 15

Överenskommelse om att avstå från återbetalning

1. Med avseende på artiklarna 35, 41 och 65 i förordningen avstår de nordiska länderna, om inte annat avtalas mellan två eller flera länder, från varje återbetalning mellan länderna av utgifter för vårdförmåner vid sjukdom och moderskap samt vid olycksfall i arbetet och arbetssjukdomar, förmåner till arbetslösa samt för administrativ och medicinsk kontroll.

2. De nordiska länderna avstår också från återbetalning av utgifter för åtgärder som avses i artikel 12.1 om rehabilitering.

3. Länderna avstår dock inte från återbetalning när det gäller vårdförmåner till personer som enligt förordningens artikel 20.1, 28.1 och artikel 36.1 har fått tillstånd att resa till annat nordiskt land för att där få den nödvändiga vård som hans eller hennes tillstånd kräver.

Artikel 16

Ikraftträdande

1. Denna konvention träder i kraft under förutsättning att bilaga VI till EES-avtalet anpassats till förordning (EG) nr 883/2004.

2. Denna konvention träder i kraft den första dagen i den tredje månaden efter den månad, då samtliga regeringar har meddelat den danska regeringen att de har fullgjort alla villkor för konventionens ikraftträdande.

3. För Färöarnas, Grönlands och Ålands del träder konventionen i kraft 30 dagar efter det att Danmarks respektive Finlands regering har meddelat det danska utrikesministeriet att Färöarnas landsstyrelse och Grönlands landsstyrelse respektive Ålands lagting har meddelat att konventionen ska gälla för Färöarna och Grönland respektive Åland.

4. I samband med sin anslutning ska Färöarnas och Grönlands landsstyrelser ta ställning till om personkretsen i artikel 3.3 samt om de undantag i förordningen beträffande reglerna om grundpension som gäller för Danmark, också ska gälla för dem.

5. Det danska utrikesministeriet ska underrätta de övriga parterna och Nordiska ministerrådets sekretariat om mottagandet av dessa meddelanden och om tidpunkt för konventionens ikraftträdande.

Artikel 17

Uppsägning av konventionen

1. Önskar en part säga upp konventionen ska skriftligt meddelande om detta skickas till det danska utrikesministeriet som ska underrätta de övriga parterna om detta och om meddelandets innehåll.

2. Uppsägningen gäller endast för den part som gjort den och gäller från och med ingången av det kalenderår som inträffar minst sex månader efter det att det danska utrikesministeriet tagit emot meddelandet om uppsägningen.

3. Om konventionen sägs upp ska rättigheter som förvärvats på grund av konventionen fortfarande bestå.

Artikel 18

Övergångsbestämmelser

1. När denna konvention träder i kraft upphör den nordiska konventionen av den 18 augusti 2003 om social trygghet att gälla. Denna konvention ska inte medföra minskning av förmånsbelopp som utges vid konventionens ikraftträdande i fråga om förmåner som omfattas av konventionen. Med avseende på Färöarna och Grönland har konventionen av den 18 augusti 2003 om social trygghet fortsatt giltighet till den tidpunkt då denna konvention ska börja gälla, dock senast ett år efter konventionens ikraftträdande enligt artikel 16.

2. Har en person förvärvat rätt till grundpension från ett nordiskt land på grundval av bosättning i landet under tid före 1 januari 1994 under vilken han eller hon samtidigt förvärvat rätt till arbetspension i ett annat nordiskt land, ska för denna period grundpension endast beräknas från sistnämnda land. Har någon under sådan tid samtidigt förvärvat arbetspension från flera nordiska länder, varav ett även var personens bosättningsland, ska grundpension endast beräknas från det landet.

3. Ansökan om förmåner som gjorts efter denna konventions ikraftträdande ska prövas enligt denna konvention även när ansökningarna avser förmåner för tid före ikraftträdandet.

Artikel 19*Undertecknande*

Originaltexten till denna konvention ska deponeras hos det danska utrikesministeriet, som ska tillställa de övriga parterna bestyrkta kopior av texten.

Till bekräftelse av detta har de befullmäktigade ombuden undertecknat denna konvention.

Utfärdad i Bergen den 12 juni 2012 i ett exemplar på danska, finska, isländska, norska och svenska, vilka texter alla har samma giltighet.

För Danmarks regering:

För Finlands regering:

För Islands regering:

För Norges regering:

För Sveriges regering:

2 Förslag till lag om ändring i inkomstkattelagen (1999:1229)

Härigenom föreskrivs att 62 kap. 6 § inkomstkattelagen (1999:1229)¹ ska ha följande lydelse.

Lydelse enligt prop. 2012/13:18 Föreslagen lydelse
Vissa internationella
socialavgiftsfrågor

62 kap.

6 §

Allmänt avdrag ska göras för obligatoriska utländska socialförsäkringsavgifter under förutsättning att

1. den avgiftsgrundande intäkten ska tas upp som intäkt för beskattningsåret i Sverige, och

2. den skattskyldige enligt slutligt fastställd debitering eller liknande ska betala avgifterna

– i överensstämmelse med den konvention som avses i lagen (2004:114) om nordisk konvention om social trygghet, eller – i överensstämmelse med den konvention som avses i lagen (2013:000) om nordisk konvention om social trygghet, eller

– till följd av att den skattskyldige enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 883/2004 av den 29 april 2004 om samordning av de sociala trygghetssystemen ska omfattas av ett annat lands lagstiftning om social trygghet.

Om avgifterna sätts ned, ska motsvarande belopp tas upp i inkomstslaget tjänst det beskattningsår då debiteringen ändras.

1. Denna lag träder i kraft den dag regeringen bestämmer.

2. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för avgifter som betalas i överensstämmelse med den konvention som avses i lagen (2004:114) om nordisk konvention om social trygghet.

¹ Lagen omtryckt 2008:803.